

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **S. B.**, zastoupen opatrovníkem Organizace pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2008, č. j. 48 Az 35/2007 - 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 2. 2008, č. j. 48 Az 35/2007 – 29, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 5. 11. 2007, č. j. OAM-10-368/LE-C06-C09-2007, kterým nebyla stěžovateli udělena mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž uvedl, že napadá rozhodnutí ministerstva v plném rozsahu a navrhl zrušení uvedeného správního rozhodnutí. Současně požádal o bezplatné ustanovení advokáta z důvodu nedostatku finančních prostředků, který pak doplní důvody kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval existencí podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen na adresu Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. V kasační stížnosti podané proti tomuto rozsudku uvedl jako adresu pro doručování L. 15, P. 2. Protože stěžovatel v kasační stížnosti požádal o bezplatné ustanovení zástupce, zaslal mu krajský soud k vyplnění Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Krajskému soudu se však již tuto zásilku nepodařilo doručit stěžovateli na uvedenou adresu, protože podle záznamu pošty na doručence byl na uvedené adrese neznámý. Z databáze ministerstva zjistil krajský soud, že stěžovatel byl naposledy hlášen k pobytu v Pobytovém

středisku Kostelec nad Orlicí (odchod dne 7. 4. 2008) a jeho další pobyt není znám. Proto byla stěžovateli usnesením krajského soudu ze dne 5. 5. 2008, č. j. 48 Az 35/2007 – 47, ustanovena opatrovníkem Organizace pro pomoc uprchlíkům. Krajský soud poté vyzval opatrovníka k vyplnění Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech stěžovatele, aby mohl o žádosti stěžovatele o ustanovení bezplatného zástupce, s poučením, že v případě nevyhovění této výzvě nemůže být zástupce z řad advokátů ustanoven. Výzva však zůstala bez odezvy. Proto krajský soud usnesením ze dne 16. 10. 2008, č. j. 48 Az 35/2007 – 51, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně stěžovatele vyzval, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi s poučením, že v případě nepředložení plné moci bude kasační stížnost odmítnuta. Do vydání tohoto usnesení plná moc předložena nebyla.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejího splnění však nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a nemá ani zaměstnance (členy), kteří by za něho jednali nebo ho zastupovali, a jež by měli takové vzdělání. Jelikož opatrovník stěžovatele přes výzvu krajského soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti stěžovatele, neodstranil nedostatek podmínky řízení, který brání pokračování v řízení. Kasační stížnost tak nemůže být věcně projednána.

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu